

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 4. maj 1976

om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø

(76/464/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er påkrævet, at medlemsstaterne så hurtigt som muligt gennemfører en generel og samtidig aktion med henblik på at beskytte Fællesskabets vandmiljø mod forurening og særlig mod den forurening, som forårsages af visse persistente og toksiske stoffer, som kan akkumuleres i levende organismer;

adskillige konventioner eller udkast til konventioner, som f.eks. konventionen om bekæmpelse af landbase- ret havforurening, eller konventioner, som endnu er under udarbejdelse, f.eks. udkastet til konvention om beskyttelse af Rhinen mod kemisk forurening og udkastet til en europæisk konvention om beskyttelse af internationale vandløb mod forurening, har til formål at beskytte de internationale vandløb og havmiljøet mod

forurening; det er nødvendigt at sikre, at iværksættelsen af disse konventioner harmoniseres;

forskelle mellem de bestemmelser om udledning af visse farlige stoffer i vandmiljøet, som allerede finder anvendelse eller er under forberedelse i de forskellige medlemsstater, kan skabe ulige konkurrencevilkår og dermed direkte indvirke på det fælles markeds funktion; der bør derfor på dette område foretages en indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne i henhold til artikel 100 i traktaten;

det synes nødvendigt, at denne indbyrdes tilnærmelse af lovgivningerne ledsages af en fællesskabsaktion for gennem mere omfattende regler at gennemføre et af Fællesskabets mål vedrørende miljøbeskyttelse og forbedring af livskvaliteten; med henblik herpå bør der derfor fastsættes en række særlige bestemmelser; da traktaten ikke indeholder fornøden hjemmel hertil, må artikel 235 i traktaten bringes i anvendelse;

De europæiske Fællesskabers handlingsprogram på miljøområdet⁽³⁾ foreskriver en række foranstaltninger med henblik på beskyttelse af ferskvand og havvand mod visse forurenende stoffer;

for at sikre en effektiv beskyttelse af Fællesskabets vandmiljø er det nødvendigt at udarbejde en liste, den såkaldte liste I, der skal omfatte visse stoffer, som hovedsageligt er udvalgt på grundlag af deres toksicitet, deres persistens samt deres bioakkumulation med und-

⁽¹⁾ EFT nr. C 5 af 8. 1. 1975, s. 62.

⁽²⁾ EFT nr. C 108 af 15. 5. 1975, s. 76.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 20. 12. 1973, s. 1.

tagelse af stoffer, som er biologisk uskadelige, eller som hurtigt omdannes til biologisk uskadelige stoffer, samt en anden liste, den såkaldte liste II, over stoffer, som har en skadelig virkning på vandmiljøet, men hvis virkning kan begrænses til et bestemt område og afhænger af recipientens særlige karakter og beliggenhed; enhver udledning af disse stoffer forudsætter meddelelse af forudgående tilladelse, hvori emissionsnormerne fastsættes;

den forurening, som skyldes udledning af de forskellige farlige stoffer, der er opført på liste I, bør bringes til ophør; Rådet bør inden for bestemte frister på forslag af Kommissionen vedtage de grænseværdier, som emissionsnormerne ikke må overskride, de målemetoder samt de frister, som skal overholdes af forurenere ved de udledninger, som for tiden finder sted;

medlemsstaterne skal anvende disse grænseværdier undtagen i de tilfælde, hvor en medlemsstat ved hjælp af en af Rådet fastsat overvågningsmetode over for Kommissionen kan godtgøre, at de kvalitetsmålsætninger, som på forslag af Kommissionen er vedtaget af Rådet, opfyldes og vedvarende overholdes i hele det geografiske område, som eventuelt vil kunne påvirkes af udledningen, takket være aktioner, som blandt andet er iværksat af denne medlemsstat;

det er nødvendigt at begrænse forureningen af vand med de stoffer, som er opført på liste II; med henblik herpå skal medlemsstaterne vedtage programmer, der indeholder kvalitetsmålsætninger for vand, som er opstillet i overensstemmelse med Rådets direktiver, når sådanne foreligger; emissionsnormerne for de pågældende stoffer skal beregnes på grundlag af disse kvalitetsmålsætninger;

det er nødvendigt med forbehold af visse undtagelser og ændringer at anvende bestemmelserne i det foreliggende direktiv på udledninger i grundvandet så længe der ikke foreligger særlige fællesskabsregler på dette område;

det er vigtigt, at en eller flere medlemsstater hver for sig eller i fællesskab, kan udarbejde bestemmelser, som er strengere end bestemmelserne i dette direktiv;

der bør udarbejdes en fortegnelse over udledning af visse særligt farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, for at man kan få kendskab til deres oprindelse;

det kan blive nødvendigt under hensyn til den indvundne erfaring at revidere og supplere liste I og II i givet fald ved at overføre visse stoffer fra liste II til liste I —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Med forbehold af artikel 8 finder dette direktiv anvendelse

på:

- indre overfladevand,
- territorialfarvande,
- saltvandsområder inden for basislinjen,
- grundvand.

2. I dette direktiv forstås ved:

- a) »indre overfladevand«: enhver form for stillestående eller strømmende overladeferkvand, som findes på én eller flere medlemsstaters område;
- b) »saltvandsområder inden for basislinjen«: det vand, der befinder sig inden for den basislinje, hvorfra territorialfarvandets bredde måles, og som for vandløbenes vedkommende strækker sig til ferskvandsgrænsen;
- c) »ferskvandsgrænse«: det sted i vandløbet, hvor der ved ebbe og i en periode med svag ferskvandsstrøm er en væsentlig stigning i saltholdighedsgraden på grund af tilstedeværelsen af havvand;
- d) »udledning«: enhver tilførsel til de i stk. 1 omhandlede vandområder af de stoffer, der er opført på liste I og II i bilaget, bortset fra:
 - udtømning af opmudningsmateriale fra uddybning;
 - driftsmæssige udtømninger fra skibe i territorialfarvande;
 - dumpning af affald fra skibe i territorialfarvande;
- e) »forurening«: af mennesker direkte eller indirekte foretaget udledning af stoffer eller energi i vandmiljøet, med så skadelige virkninger til følge, at den menneskelige sundhed bringes i fare, levende ressourcer og aquatiske økosystemer skades, rekreative værdier forringes eller, at der lægges hindringer i vejen for anden retmæssig anvendelse af vandet.

Artikel 2

Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger for at eliminere forurening af de i artikel 1 omhandlede vandområder med de farlige stoffer, som hører til de familier og grupper af stoffer, som er opført på liste I i bilaget, og for at formindske forurening af de pågældende vandområder med de farlige stoffer, som hører til de familier og grupper af stoffer, som er opført på liste II i bilaget, i overensstemmelse med dette direktiv, hvis bestemmelser blot udgør et første skridt mod dette mål.

Artikel 3

Med hensyn til stoffer, der tilhører de på liste I opførte stoffer, familier og grupper af stoffer — herefter betegnet »stoffer, der er opført på liste I« — :

1. Enhver udledning i de i artikel 1 omhandlede vandområder, som kan indeholde et af disse stoffer, forudsætter meddelelse af forudgående tilladelse fra den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat ;
2. tilladelsen skal fastsætte emissionsnormer for udledning af disse stoffer i de i artikel 1 omhandlede vandområder og, når det er nødvendigt med henblik på gennemførelsen af nærværende direktiv, for udledning af disse stoffer i kloakker ;
3. for så vidt angår udledninger af disse stoffer, som for tiden finder sted i de førnævnte vandområder, skal de for udledningen ansvarlige inden for den i tilladelsen fastsatte tidsfrist efterkomme de deri fastsatte betingelser. Denne frist kan ikke overskride de i henhold til artikel 6, stk. 4, fastsatte begrænsninger ;
4. tilladelsen kan kun gives for et begrænset tidsrum. Den kan fornyes under hensyn til eventuelle ændringer af de i artikel 6 omhandlede grænseværdier.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne anvender en ordning med nulemission i grundvand for så vidt angår udledninger af de på liste I opførte stoffer.
2. For så vidt angår grundvand anvender medlemsstaterne dette direktivs bestemmelser vedrørende stoffer, der tilhører de familier og grupper af stoffer, der er opført på liste II, herefter betegnet »stoffer, der er opført på liste II«.
3. Stk. 1 og stk. 2 anvendes ikke på afløb fra boliger eller på direkte udledninger i dybe, saltholdige lag, som ikke kan udnyttes.
4. Dette direktivs forskrifter vedrørende grundvand ophæves ved gennemførelsen af et særligt direktiv om grundvand.

Artikel 5

1. De emissionsnormer, der angives i de tilladelser, som meddeles i henhold til artikel 3, skal fastsætte :
 - a) den størst tilladte koncentration af et stof i udledninger. Ved fortynding skal den i artikel 6, stk. 1, litra a), fastsatte grænseværdi divideres med fortyndingsfaktoren ;
 - b) den størst tilladte mængde af et stof i udledninger i en eller flere nærmere angivne perioder. Om nødvendigt kan denne størst tilladte mængde af et stof i udledninger endvidere udtrykkes i vægtenhed af

det forurenende stof pr. enhed, som er karakteristisk for forureningsprocessen (f. eks. råvare, produktenhed).

2. Hvis det er nødvendigt den kompetente myndighed i en medlemsstat for den enkelte tilladelse fastsætte strengere emissionsnormer end dem, der følger af anvendelsen af de grænseværdier, som Rådet har fastsat i medfør af artikel 6, idet den navnlig tager hensyn til det pågældende stofs toksicitet, persistens bioakkumulation i det miljø, hvori udledningen finder sted.
3. Hvis den for udledningen ansvarlige erklærer, at han ikke er i stand til at overholde de foreskrevne emissionsnormer, eller hvis den pågældende medlemsstats kompetente myndighed finder, at dette er tilfældet, kan tilladelsen ikke meddeles.
4. Hvis emissionsnormerne ikke overholdes, træffer den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at sikre, at tilladelsens betingelser opfyldes, og om nødvendigt for at udledningen forbydes.

Artikel 6

1. Rådet vedtager på forslag af Kommissionen de grænseværdier, som emissionsnormerne for de forskellige farlige stoffer, som indgår i de på liste I i bilaget opførte familier og grupper af stoffer, ikke må overskride. Disse grænseværdier defineres ved :
 - a) den størst tilladte koncentration af et stof i udledninger, og
 - b) hvis det er hensigtsmæssigt, den størst tilladte mængde af et sådant stof i udledninger, udtrykt i vægtenhed af det forurenede stof pr. enhed, der er karakteristisk for forureningsprocessen (f. eks. råvare, produktenhed).

Hvis det er hensigtsmæssigt, bør grænseværdierne for industrielt spildevand fastsættes under hensyn til hver produktionssektor og hver produkttype.

Grænseværdierne for de på liste I opførte stoffer fastsættes hovedsagelig på grundlag af :

- toksicitet,
- persistens,
- bioakkumulation,

under hensyn til de bedste tilgængelige tekniske midler.

2. Rådet fastsætter på forslag af Kommissionen kvalitetsmålsætninger for de på liste I opførte stoffer.

Disse målsætninger fastsættes især på grundlag af de pågældende stoffers toksicitet, persistens og bioakkumulation i levende organismer og i aflejringer, således som disse fremgår af de seneste, efterprøvede videnskabelige oplysninger under hensyn til forskellene i havvands- og ferskvands karakteristisk.

3. De i overensstemmelse med stk. 1 fastsatte grænseværdier anvendes, undtagen i tilfælde hvor en medlemsstat på grundlag af en overvågningsmetode, der er fastsat af Rådet på forslag af Kommissionen, over for Kommissionen kan påvise, at de i overensstemmelse med stk. 2 fastsatte kvalitetsmålsætninger eller endnu strengere af Fællesskabet fastsatte kvalitetsmålsætninger opfyldes og vedvarende overholdes i hele det geografiske område, som eventuelt vil kunne påvirkes af udledningen som følge af skridt, der tages blandt andet af den pågældende medlemsstat.

Kommissionen aflægger rapport til Rådet om de tilfælde, i hvilke den godkender anvendelsen af metoden med kvalitetsmålsætninger. Rådet tager hvert 5. år efter forslag fra Kommissionen og i overensstemmelse med artikel 148 i traktaten de tilfælde, i hvilke den pågældende metode anvendes, op til fornyet behandling.

4. For de stoffer, som indgår i de i stk. 1 omhandlede familier og grupper af stoffer, fastsætter Rådet i overensstemmelse med artikel 12 begrænsningerne for de i artikel 3, stk. 3, omhandlede frister under hensyn til de pågældende industrisektors særlige forhold og i givet fald til produkttyperne.

Artikel 7

1. Med henblik på at formindske forureningen af de i artikel 1 nævnte vandområder med stoffer, som er opført på liste II, fastlægger medlemsstaterne programmer, til gennemførelse af hvilke de navnlig anvender de i stk. 2 og 3 omhandlede metoder.

2. Enhver udledning i de i artikel 1 omhandlede vandområder, som kan indeholde et af de stoffer, der er opført på liste II, kræver en forudgående tilladelse, der meddeles af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat, og som fastsætter emissionsnormerne for udledningen. Emissionsnormerne skal beregnes på grundlag af kvalitetsmålsætninger for vand, der opstilles i henhold til stk. 3.

3. De i stk. 1 omhandlede programmer skal indeholde kvalitetsmålsætninger for vand, der opstilles i overensstemmelse med de af Rådet vedtagne direktiver, når sådanne foreligger.

4. Programmerne kan ligeledes omfatte særlige bestemmelser vedrørende sammensætning og anvendelse af stoffer eller grupper af stoffer samt produkter under hensyn til de seneste tekniske fremskridt, der er økonomisk gennemførlige.

5. I programmerne fastsættes frister for deres iværksættelse.

6. Programmerne og resultaterne af disses gennemførelse meddeles Kommissionen i sammenfattet form.

7. Kommissionen foretager regelmæssigt sammen med medlemsstaterne en sammenligning af programmerne for at sikre en tilstrækkelig harmonisering af deres iværksættelse. Hvis Kommissionen skønner det fornødent, forelægger den med henblik herpå forslag for Rådet inden for dette område.

Artikel 8

Medlemsstaterne træffer alle egnede forholdsregler til iværksættelse af de foranstaltninger, som de vedtager i medfør af dette direktiv på en sådan måde, at forureningen af de vandområder, der ikke omfattes af artikel 1, ikke forøges. Endvidere forbyder de enhver handling, der tilsigter eller medfører omgåelse af bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 9

Anvendelsen af foranstaltninger, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, må i intet tilfælde gøre det muligt direkte eller indirekte at forøge forureningen af de i artikel 1 omhandlede vandområder.

Artikel 10

En eller flere medlemsstater kan i givet fald hver for sig eller i fællesskab fastsætte bestemmelser, der er strengere end bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 11

Den kompetente myndighed udarbejder en fortegnelse over de udledninger, der finder sted i de i artikel 1 omhandlede vandområder, og som kan indeholde stoffer, der er opført på liste I, og for hvilke emissionsnormerne skal bringes i anvendelse.

Artikel 12

1. Rådet træffer inden 9 måneder afgørelse med enstemmighed om ethvert forslag fra Kommissionen i henhold til artikel 6 samt om forslag vedrørende målemetoder.

Senest 2 år efter meddelelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Rådet forslag vedrørende en første række stoffer samt de dertil hørende målemetoder og frister omhandlet i artikel 6, stk. 4.

2. Kommissionen forelægger, så vidt muligt inden 27 måneder efter meddelelsen af dette direktiv, de første forslag i henhold til artikel 7, stk. 7. Rådet træffer enstemmigt afgørelse inden 9 måneder.

Artikel 13

1. Med henblik på gennemførelsen af dette direktiv giver medlemsstaterne, i hvert enkelt tilfælde efter anmodning fra Kommissionen, denne alle nødvendige oplysninger og særlig:

- enkeltheder i de tilladelser, der er meddelt i medfør af artikel 3 og artikel 7, stk. 2,
- resultaterne af den i artikel 11 omhandlede fortegnelse,
- resultaterne af den overvågning, der finder sted på nationalt plan,
- yderligere oplysninger, der vedrører de i artikel 7 omhandlede programmer.

2. De oplysninger, som modtages i medfør af denne artikel, må kun anvendes til det tilsigtede formål.

3. Kommissionen og medlemsstaternes kompetente myndigheder samt deres embedsmænd og øvrige ansatte er forpligtede til ikke at videregive oplysninger, som de modtager i medfør af dette direktiv, og for hvilke der efter deres natur må gælde tavshedspligt.

4. Stk. 2 og 3 er ikke til hinder for offentliggørelse af generelle redegørelser eller undersøgelser, som ikke indeholder oplysning om enkelte virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder.

Artikel 14

Rådet reviderer og, om nødvendigt, supplerer liste I og II under hensyn til den indvundne erfaring, i givet fald ved at overføre visse stoffer fra liste II til liste I, efter forslag fra Kommissionen fremsat på dennes eget eller en medlemsstats initiativ.

Artikel 15

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles den 4. maj 1976.

På Rådets vegne

G. THORN

Formand

*BILAG***Liste I over familier og grupper af stoffer**

Liste I omfatter visse enkeltstoffer, der indgår i følgende familier og grupper, som hovedsagelig er udvalgt på grundlag af deres toksicitet, persistens og bioakkumulation, med undtagelse af sådanne, som er biologisk uskadelige, eller som hurtigt omdannes til biologisk uskadelige stoffer:

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i vand
2. Organiske fosforforbindelser
3. Organiske tinforbindelser
4. Stoffer, hvis kræftfremkaldende virkning er påvist i eller gennem vand⁽¹⁾
5. Kviksølv og kviksølvforbindelser
6. Cadmium og cadmiumforbindelser
7. Persistente mineralolier og persistente carbonhydrider af mineralolie
og med henblik på gennemførelsen af artikel 2, 8, 9 og 14 i dette direktiv:
8. Persistente syntetiske stoffer, som kan flyde, forblive i suspension eller synke til bunds, og som kan vanskeliggøre enhver udnyttelse af vand.

Liste II over familier og grupper af stoffer

Liste II omfatter:

- stoffer, der indgår i de familier og grupper af stoffer, der er opført på liste I, for hvilke de i artikel 6 i direktivet omhandlede grænseværdier ikke er fastlagt,
- visse enkeltstoffer og visse kategorier af stoffer blandt nedenstående familier og grupper af stoffer, der har en skadelig virkning på vandmiljøet, som imidlertid kan begrænses til et bestemt område og afhænger af recipientens særlige karakter og beliggenhed.

De i andet led omhandlede familier og grupper af stoffer

1. Følgende metalloider og metaller samt deres forbindelser

1. zink	6. selen	11. tin	16. vanadium
2. kobber	7. arsen	12. barium	17. cobolt
3. nikkel	8. antimon	13. beryllium	18. thallium
4. chrom	9. molybden	14. bor	19. tellur
5. bly	10. titan	15. uran	20. sølv
2. Biocider
og deres derivater, som ikke er opført på liste I.
3. Stoffer, som har en skadelig virkning på smagen og/eller på lugten af produkter til menneskeligt forbrug, hidrørende fra vandmiljøet,
samt forbindelser, som kan bevirke dannelse af sådanne stoffer i vand.
4. Toksiske eller persistente organiske siliciumforbindelser og stoffer, som kan bevirke dannelse af sådanne forbindelser i vand, med undtagelse af sådanne, som er biologisk uskadelige, eller som i vand hurtigt omdannes til uskadelige stoffer.

⁽¹⁾ I det omfang visse stoffer, der er opført på liste II, kan fremskalde kræft, medtages de i kategori 4 på denne liste.

5. Uorganiske fosforforbindelser og elementært fosfor.
6. Ikke-persistente olier og carbonhydrider udvundet af mineralolie.
7. Cyanider, fluorider.
8. Stoffer, som har en skadelig indflydelse på iltbalancen, navnlig: Ammoniak, nitriter.

Erklæring vedrørende artikel 8

For så vidt angår udledningen af spildevand gennem rørledninger i åbent hav forpligter medlemsstaterne sig til at fastsætte krav, der skal være mindst lige så strenge, som kravene i dette direktiv.
